

Územná, sociálna a hospodárska súdržnosť

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 14. decembra 2010 o dosiahnutí skutočnej územnej, sociálnej a hospodárskej súdržnosti v EÚ – nevyhnutná podmienka pre globálnu konkurencieschopnosť? (2009/2233(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Lisabonskú zmluvu, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskej únii a Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej hlavu I a hlavu XVII,
- so zreteľom na závery zasadnutia Európskej rady z 25. a 26. marca 2010,
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom Globálna Európa – Svetová konkurencia – Príspevok k Stratégii rastu a zamestnanosti EÚ (KOM(2006)0567),
- so zreteľom na výročnú správu OECD z roku 2009,
- so zreteľom na príručku Úspešné partnerstvá fóra OECD LEED pre partnerstvo a riadenie na miestnej úrovni, 2006,
- so zreteľom na správu o globálnej konkurencieschopnosti v rokoch 2009 – 2010, Svetové ekonomické fórum, Ženeva, Švajčiarsko, 2009,
- so zreteľom na Program reformovanej politiky súdržnosti – územný prístup k plneniu výziev a očakávaní Európskej únie, nezávislú správu, ktorú na žiadosť komisárky pre regionálnu politiku Danuty Hübnerovej vypracoval Fabrizio Barca, apríl 2009,
- so zreteľom na politický dokument Rady európskych miest a regiónov o budúcnosti kohéznej politiky EÚ, Brusel, december 2009,
- so zreteľom na uznesenie Zhromaždenia európskych regiónov (AER) o regionálnej politike po roku 2013, ktorú prijalo valné zhromaždenie AER 8. novembra 2007 v Udine, Taliansko,
- so zreteľom na oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o výsledkoch rokovaní týkajúcich sa stratégií a programov kohéznej politiky na programové obdobie 2007 – 2013 (KOM(2008)0301),
- so zreteľom na rozhodnutie z 24. marca 2009 o uplatňovaní pravidiel týkajúcich sa štrukturálnych fondov na obdobie 2007 – 2013: výsledky rokovaní o národných stratégiách súdržnosti a operačných programoch¹,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 24. marca 2009 o osvedčených postupoch v oblasti

¹ Ú. v. EÚ C 117 E, 6.5.2010, s. 79.

regionálnej politiky a prekážkach vo využívaní štrukturálnych fondov¹,

- so zreteľom na uznesenie Európskeho parlamentu z 21. októbra 2008 o riadení a partnerstve na národnej a regionálnej úrovni a o základe pre projekty v oblasti regionálnej politiky²,
 - so zreteľom na svoje uznesenie o zelenej knihe o územnej súdržnosti a stave diskusie o budúcej reforme politiky súdržnosti z 24. marca 2009³,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 16. júna 2010 o EÚ 2020⁴,
 - so zreteľom na štvrtú správu o hospodárskej a sociálnej súdržnosti (KOM(2007)0273),
 - so zreteľom na 20. výročnú správu Komisie o implementácii štrukturálnych fondov (2008) (KOM(2009)0617),
 - so zreteľom na oznámenie Komisie Parlamentu, Rade Hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom Mobilizovanie súkromných a verejných investícií na zotavenie a dlhodobú štrukturálnu zmenu: rozvíjanie verejno-súkromných partnerstiev (KOM(2009)0615),
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. februára 2006 o reforme štátnej pomoci na roky 2005 – 2009⁵,
 - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre regionálny rozvoj (A7-0309/2010),
- A. keďže podporovanie hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti a solidarity medzi členskými štátmi je podľa článku 3 Zmluvy o Európskej únii jedným z cieľov Európskej únie,
- B. keďže Únia môže byť globálne konkurencieschopná len vtedy, ak vnútorné politiky zlepšia jej schopnosť reagovať na globálne zmeny, a to pomocou trvalo udržateľného a nízkouhlíkového hospodárstva, ktoré chráni biodiverzitu, a keďže obdobia recesie jasne preukázali, že menej rozvinuté regióny majú slabšiu schopnosť zotavenia,
- C. keďže konkurencieschopnosť a súdržnosť si navzájom neodporujú, ani nie sú nezlučiteľné, ale ich prvky sa dopĺňajú,
- D. keďže napriek významnému pokroku, ktorý sa dosiahol pri zblížovaní v Únii, je možné pozorovať tendenciu prehlbovania územných rozdielov medzi regiónmi EÚ, napríklad pokiaľ ide o dostupnosť, a to predovšetkým v štrukturálne znevýhodnených regiónoch, ale i na vnútroregionálnej úrovni a v rámci území EÚ, čo by mohlo viesť k územnej segregácii, prehĺbiť rozdiely v úrovniach prosperity medzi regiónmi EÚ a oslabiť konkurencieschopnosť EÚ na celosvetovej úrovni,

¹ Ú. v. EÚ C 117 E, 6.5.2010, s. 38.

² Ú. v. EÚ C 15 E, 21.1.2010, s. 10.

³ Ú. v. EÚ C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁴ Prijaté texty, P7_TA(2010)0223.

⁵ Ú. v. EÚ C 290 E, 29.11.2006, s. 97.

- E. keďže OECD vo svojej výročnej správe za rok 2009 uviedla odporúčania na dlhodobý rast, v ktorých zdôraznila význam daní, investícií do infraštruktúry, vzdelávania a pracovnej sily a na reguláciu výrobných trhov a ich príspevok k rastu,
- F. keďže Svetové ekonomické fórum vo svojej správe o globálnej konkurencieschopnosti v roku 2009, tak ako v iných správach, upozornilo na rozhodujúcu úlohu infraštruktúry ako druhého z 12 pilierov, na základe ktorých sa posudzuje globálna konkurencieschopnosť, a uviedlo, že kvalita infraštruktúry je kľúčom na zmiernenie vplyvu vzdialenosti, prilákanie zahraničných investícií a zabezpečenie realizovateľnosti hospodárskeho rozvoja,
- G. keďže konkurencieschopnosť je možné dosiahnuť jedine za podmienky, že hospodársky rast je skutočne udržateľný v celej EÚ,
- H. keďže v správe skupiny nezávislých odborníkov pre oblasť výskumu, vývoja a inovácií, ktorá bola vymenovaná po summite v Hampton Courte a ktorej predsedal Esko Aho, s názvom Vytváranie novátorskej Európy sú určené kľúčové oblasti – elektronické zdravie, farmaceutické výrobky, doprava a logistika, životné prostredie, digitálny obsah, energetika a bezpečnosť – v ktorých môže fungovať trh pre inovácie a v ktorých verejná politika môže zohrávať významnú úlohu,
- I. keďže na splnenie cieľov stratégie EÚ 2020 je potrebné, aby sa uznala začiatočná pozícia nerovnosti v úrovniach rozvoja a v obmedzeniach, a aby sa stanovili také ciele, ktoré budú zodpovedať skutočnej situácii a potrebám zisteným po konzultáciách so všetkými zúčastnenými aktérmi na rôznych úrovniach správy,
- J. keďže Európska rada v marci 2010 uznala význam podporovania hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti okrem iného prostredníctvom rozvoja infraštruktúry pri zabezpečovaní úspechu stratégie EÚ 2020, ak sa táto nová stratégia bude zaoberať odbúraním prekážok hospodárskeho rozvoja,
- K. keďže sa politika súdržnosti osvedčila ako účinný nástroj pri pružnom reagovaní na sociálno-ekonomické výzvy, ktoré priniesla finančná kríza,
- L. keďže okrem dobrej infraštruktúry sú hlavnými predpokladmi pre konkurencieschopnosť podpora výskumu, inovácií a technologického rozvoja, ako i poskytovanie zodpovedajúco vysokokvalitnej odbornej prípravy pre obyvateľov v regiónoch,
- M. keďže regióny budú zohrávať kľúčovú úlohu pri obmedzovaní dôsledkov krízy na verejnosť, a mali by preto zahŕňať zásadu partnerstva a rozvíjať vhodné nástroje na hodnotenie ex ante územného dosahu rôznych druhov politiky s cieľom čeliť zásadným výzvam, akými sú prispôbenie globalizácii, demografické zmeny a neustále vyludňovanie regiónov, zmeny klímy, energetické otázky a ochrana biodiverzity, ako aj nové výzvy, ktoré vznikli v dôsledku krízy,
- N. keďže výsledok diskusií o stratégiách a programoch politiky súdržnosti na programové obdobie 2007 – 2013 dokazuje, že kvalita programov a účasť zainteresovaných strán sa zlepšila na všetkých úrovniach vlády, a predstavuje tak krok vpred smerom k dosiahnutiu lisabonských cieľov hospodárskej konkurencieschopnosti a zamestnanosti,
- O. keďže reforma politiky súdržnosti musí túto politiku posilniť lepšou koreláciou,

koordináciou a synergiou európskych politík bez toho, aby niektorú z politík podrad'ovala inej, a na základe potrieb Únie a jej cieľov týkajúcich sa trvalo udržateľného rozvoja,

- P. keďže zapojenie miestnych a regionálnych aktérov do politiky súdržnosti sa odráža v ich regionálnych a miestnych stratégiách urýchlenia hospodárskeho rozvoja a sociálneho začleňovania,
- Q. keďže hospodársku konkurencieschopnosť zaostávajúcich regiónov zlepšuje rozvoj ich kapacít vrátane rozvoja všetkých typov infraštruktúry, ktorá umožňuje aj prístup k vzdelávaniu, výskumu a inováciám,
- R. keďže zatiaľ čo niektoré prvky architektúry týchto nástrojov, ako sú spoločný časový rámec a súlad s lisabonským programom, umožňujú súčinnosť, stále existujú rozdiely, ako sú rôzne právne základy, tematické alebo územné zameranie či spoločné alebo centralizované riadenie,

Politika súdržnosti ako nevyhnutná podmienka pre globálnu konkurencieschopnosť

1. poukazuje na výsledky politiky súdržnosti EÚ a na skutočnosť, že jej vykonávanie je nevyhnutné pre úspech stratégie EÚ 2020, ako nástroja na odstránenie nerovností medzi regiónmi, čím sa zvýši ich konkurencieschopnosť, uľahčí spustenie štrukturálnych reforiem a zlepši schopnosť regiónov prispôbiť sa globálnemu hospodárskemu prostrediu;
2. oceňuje, že na obdobie 2007 – 2013 všetky členské štáty venovali podstatný objem svojich celkových pridelených finančných prostriedkov na výskum a vývoj, inováciu a rozvoj vedomostného hospodárstva, čo vyústilo do 246 vnútroštátnych alebo regionálnych operačných programov s približne 86 miliardami EUR vyčlenenými na výskum a inováciu, z ktorých je už 50 miliárd EUR venovaných na základný výskum a vývoj a inovačné činnosti; zdôrazňuje, že vzhľadom na to, že výskum a inovácie sú kľúčové pre zlepšovanie konkurencieschopnosti EÚ na pozadí globálnych problémov, investície do týchto oblastí musia pokračovať a je nutné vykonávať pravidelné hodnotenia pokroku na základe výsledkov; odporúča preto, aby vzhľadom na nasledujúce programové obdobie členské štáty a Komisia vyčlenili dostatočné finančné prostriedky zo štrukturálnych fondov na výskum a inovácie, predovšetkým udržateľné inovácie, a aby posilnili výskumné kapacity; zdôrazňuje potrebu podporovať a uplatňovať úspešné modely vo vedomostnom trojuholníku, aby sa zabezpečil udržateľný rozvoj regionálnych výskumných a strategických rámcov zameraných na inovácie v spolupráci s podnikmi, výskumnými strediskami, univerzitami a verejnými orgánmi; zdôrazňuje potenciál znalostných regionálnych inovačných zoskupení v mobilizovaní regionálnej konkurencieschopnosti a vyzýva na lepšiu koordináciu štrukturálnych fondov a 7. rámcového programu pre výskum a technologický rozvoj;
3. zdôrazňuje, že väčšia koncentrácia zdrojov politiky súdržnosti môže zaistiť, aby táto politika významne prispela k posilneniu konkurencieschopnosti, inovácií a zamestnanosti v EÚ;
4. zdôrazňuje kľúčovú úlohu verejného sektora na všetkých úrovniach vlády a súkromného sektora, ktorú zohrávajú pri vykonávaní politiky súdržnosti pri obnovovaní dôvery a solidarity v čase recesie a po nej tým, že zabezpečuje rovnaké príležitosti pokiaľ ide o verejné investície, a to najmä do infraštruktúry, nových technológií a ľudského kapitálu,

a pri zabezpečovaní trvalo udržateľného rozvoja;

5. zdôrazňuje skutočnosť, že hospodárska konkurencieschopnosť regiónov EÚ je úzko spojená s primeranou úrovňou zamestnanosti, vzdelanými a kvalifikovanými pracovnými silami, sociálnym zabezpečením a prístupom k verejným službám; v tejto súvislosti konštatuje, že podpora sociálnej súdržnosti poskytnutá politikou súdržnosti zvyšuje význam tejto politiky pre celkovú regionálnu konkurencieschopnosť v celosvetovom meradle;
6. domnieva sa, že v súlade s duchom zmlúv sa politika súdržnosti, ktorá je zameraná na znižovanie rozdielov v úrovni rozvoja a pripravuje regióny na splnenie dlhodobých a krátkodobých úloh (globalizácia, demografická zmena, odliv obyvateľstva z vidieckych oblastí, zmena klímy a ochrana biodiverzity) zohľadňujúc ich špecifické silné a slabé stránky, osvedčila ako kľúčový prvok európskej integrácie;
7. poukazuje na to, že zvyšovaním súčinnosti medzi politikami výskumu, vývoja, inovácií a súdržnosti, sa môžu lepšie dosiahnuť výzvy stratégie EÚ 2020; zdôrazňuje, že politika súdržnosti musí zohrávať významnú úlohu pri vykonávaní stratégie EÚ 2020, pretože táto politika podnecuje štrukturálne zmeny v celej Európe a podporuje kľúčové investičné priority na všetkých úrovniach – miestnej, regionálnej, vnútroštátnej i cezhraničnej – zabezpečením sociálnej, hospodárskej a územnej súdržnosti; poukazuje však na to, že hoci by priority politiky súdržnosti mali byť v súlade s cieľmi EÚ 2020, musí ostať nezávislou politikou schopnou zohľadňovať regionálne osobitosti a podporovať slabšie regióny a regióny, ktoré to najviac potrebujú, aby mohli prekonať svoje sociálno-ekonomické problémy a prirodzené znevýhodnenia a zmenšiť nerovnosti; nazdáva sa, že zabezpečením nadväznosti usmernení politiky súdržnosti, ktoré sú už v platnosti, sa zaručí regionálny rozmer výskumu, vývoja a inovácií a vytvorí sa pracovné miesta v inovatívnych odvetviach;

Územná súdržnosť – odraz miestneho účinku politik EÚ

8. podporuje názory uvedené v zelenej knihe o územnej súdržnosti, čo sa týka konkurencieschopnosti založenej na „vytváraní prepojení s ostatnými oblasťami, aby sa zabezpečilo, že sa budú koordinovane a udržateľne využívať spoločné aktíva“, s cieľom uvoľniť potenciál, ktorý je spätý s územnou rôznorodosťou EÚ; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že hladké a koordinované fungovanie dopravných služieb, dostatočný prístup k telekomunikáciám a v prípade potreby spoločné využívanie energetiky, zdravotníctva, výskumu, ochrany životného prostredia a infraštruktúry sú základnými podmienkami ďalšieho posilňovania konkurencieschopnosti; žiada Komisiu, aby predložila konkrétne návrhy vymedzenia a dôsledného vykonávania cieľa územnej súdržnosti;
9. domnieva sa, že členské štáty musia podporovať územný prístup k stanovovaniu a vykonávaniu politiky súdržnosti; uznáva, že úloha regiónov sa v jednotlivých členských štátoch odlišuje v závislosti od ich politickej a administratívnej štruktúry; žiada, aby sa zásada subsidiarity vo svojej posilnenej a rozšírenej podobe tak, ako sa vymedzuje v ZFEÚ, riadne uplatňovala a aby sa počas súčasného programového obdobia hľadalo zlepšenie, a to podporou zásady decentralizácie na úroveň miestnych úradov s cieľom zlepšovať čerpanie prostriedkov; nazdáva sa, že v tejto súvislosti je kontraproduktívne, aby regióny spravovali v priemere iba 30,5 % celkového rozpočtu vyčleneného na politiku súdržnosti, pričom zvyšná časť je spravovaná ústrednými vládami; nazdáva sa, že v budúcnosti sa musí zásada partnerstva výrazne posilniť;

10. domnieva sa, že najmä pohraničné oblasti zvyrazňujú problémy, ktorým čelí EÚ v súvislosti s problémami otvárania hraníc, ukončovania vnútorného trhu a globalizáciou; zdôrazňuje, že konkurencieschopnosť týchto území môže byť narušená potrebou vyrovnat' sa s konkurenčnými daňovými a sociálnymi systémami, komplexnými administratívnymi dohodami a migračnými tokmi medzi regiónmi a štátmi; zdôrazňuje význam rozvoja nástrojov potrebných na cezhraničnú spoluprácu a viacúrovňové riadenie a vyzýva Komisiu, aby podporila výmenu informácií a najlepších postupov;
11. poukazuje na to, že územná súdržnosť má horizontálny mnohodvetvový charakter, a preto politiky Únie musia prispievať k jej dosiahnutiu; opakuje, že táto koncepcia nie je obmedzená na účinky regionálnej politiky, ale zameriava sa aj na koordináciu s ďalšími politikami Únie, ktoré sú zacielené na udržateľný rozvoj a poskytujú hmatateľné výsledky na regionálnej úrovni, s cieľom rozvíjať a plne využívať osobitné formy regionálneho potenciálu a zvyšovať ich dosah na konkrétne územie, čo podporí konkurencieschopnosť a atraktivnosť regiónov a povedie k územnej súdržnosti; zastáva názor, že koncentrácia, spolupráca a prepojenie sú kľúčovými prvkami územnej súdržnosti v záujme dosiahnutia vyváženejšieho územného rozvoja v EÚ;
12. zdôrazňuje, že viacúrovňové riadenie zahŕňa prenos zodpovedností za programy, čím sa umožní lepšie využitie potenciálu územnej spolupráce, a že preto, aby Európska únia bola schopná sledovať spoločné ciele s využitím súdržných opatrení orientovaných na výsledky a zároveň určovať osobitné regionálne a miestne priority, by sa mali realizovať zásady viacúrovňového riadenia;
13. víta výsledky iniciatív URBAN a LEADER a zdôrazňuje potrebu využívať tieto skúsenosti z minulosti a súvisiace príklady osvedčených postupov pri vytváraní rámca integrovaného a vyváženeho rozvoja vidieka a miest v súlade s potrebami každého regiónu; vyzýva Komisiu, aby posúdila a navrhla pracovné metodiky, ktoré budú podporovať vidiecko-mestské partnerstvá, bojovať proti odlivu obyvateľstva z vidieckych oblastí a súčasne podnecovať udržateľný rozvoj miest, pretože takmer 80 % populácie EÚ žije v mestských oblastiach; poukazuje na to, že mestské i vidiecke oblasti zohrávajú dynamickú úlohu pri regionálnom hospodárskom vývoji a vzhľadom na nadchádzajúce programové obdobie zdôrazňuje potrebu investovať do mestských i prímestských projektov a lepšie koordinovať programy vidieckeho rozvoja;

Maximalizácia účinku politiky súdržnosti na zvýšenie hospodárskej konkurencieschopnosti

14. považuje partnerstvo za kľúčovú zásadu pri vymedzovaní obsahu politiky súdržnosti, s prístupom zdola nahor zlepšujúcim administratívne kapacity a kvalitu procesu plánovania; domnieva sa, že všetky úrovne vlády musia pôsobiť súdržne, navzájom sa dopĺňať a byť produktívne pri zlepšovaní hospodárskej konkurencieschopnosti EÚ; vyzýva Komisiu, aby jasnejšie vymedzila zásadu partnerstva, s cieľom zabezpečiť vytvorenie skutočných partnerstiev s regionálnymi a miestnymi orgánmi a uľahčovať výmenu najlepších postupov medzi regiónmi;
15. poukazuje na to, že spolufinancovanie je kľúčovou zásadou dobrého riadenia politiky súdržnosti; vyzýva na to, aby sa táto zásada naďalej uplatňovala napriek obmedzeniam verejných výdavkov, ktoré spôsobila hospodárska kríza;
16. zdôrazňuje potrebu podpory podnikania a malých a stredných podnikov (MSP) uznávajúc kľúčovú úlohu, ktorú zohrávajú pri posilňovaní hospodárskej konkurencieschopnosti

a vytváraní pracovných miest; zdôrazňuje potrebu revízie a konsolidácie úlohy nástrojov EÚ podporujúcich európsku konkurencieschopnosť s cieľom racionalizácie administratívnych postupov, uľahčenia prístupu k financiám najmä pre MSP a zavedenia inovačných mechanizmov podpory na základe dosiahnutých cieľov spojených s inteligentným, udržateľným a integračným rastom, ako aj podpory užšej spolupráce s Európskou investičnou bankou a ostatnými finančnými inštitúciami; v tejto súvislosti oceňuje pridanú hodnotu, ktorú ponúkajú nástroje finančného inžinierstva, a podnecuje ich čo najširšie využívanie, ako aj využívanie revolvingových fondov a globálnych grantov s cieľom dosiahnutia priaznivých synergii a maximalizácie výsledkov; vyzýva aj na zjednodušenie prístupu k rizikovému kapitálu a mikrofinancovaniu;

17. ďalej pripomína, že efektívne vykonávanie politiky súdržnosti do veľkej miery závisí od toho, ako je navrhnutá, a preto je kľúčovým prvkom zapojenie miestnych a regionálnych orgánov už v začiatkovej fáze pri tvorbe a vykonávaní budúcej politiky súdržnosti; zdôrazňuje rovnako nevyhnutnosť vytvárať horizontálne a vertikálne partnerstvá medzi verejnými orgánmi na všetkých úrovniach, s cieľom dosiahnuť čo najúčinnšie riadenie na viacerých úrovniach; pripomína, že viacúrovňové riadenie je jednou z kľúčových zásad politiky súdržnosti a že je základným predpokladom na zaručenie kvality procesu rozhodovania; v tejto súvislosti tiež zdôrazňuje význam partnerstva regionálnych orgánov s Výborom regiónov;
18. víta zmenu nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006, ktorou sa zjednodušujú postupy na využívanie štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu a vyzýva Komisiu, aby pokračovala v zjednodušovaní týchto postupov, s cieľom zabezpečiť ich flexibilitu a znížiť administratívne zaťaženie príjemcov finančných prostriedkov, aby orgány mohli riešiť kľúčové otázky včas a s primeranými zdrojmi; domnieva sa, že verejno-súkromé partnerstvá môžu poskytnúť skutočnú podporu dopĺňaním úsilia na miestnej a regionálnej úrovni, a žiada Komisiu, aby predložila konkrétne návrhy na konsolidáciu verejno-súkromých partnerstiev v rámci politiky súdržnosti;
19. v záujme odstránenia nerovností zdôrazňuje význam pokračovania v poskytovaní podpory v prvom rade projektom zameraným na zaostávajúce regióny, aby sa zachoval očakávaný prínos počas tohto programového obdobia v súlade s prvými odhadmi; konštatuje, že zlepšovanie prístupnosti a vybavenia infraštruktúry prispeje k väčšej konkurencieschopnosti zaostávajúcich regiónov na vnútornom trhu, a tým i k vonkajšej konkurencieschopnosti EÚ ako celku; domnieva sa, že stiahnutie tejto podpory by znížilo prínos prvých kladných výsledkov;
20. zdôrazňuje, že hoci sa politika súdržnosti tradične sústreďuje na najmenej prosperujúce regióny, týka sa všetkých regiónov Európskej únie bez ohľadu na úroveň ich rozvoja; preto zdôrazňuje potrebu podporovať cieľ regionálnej konkurencieschopnosti a zamestnanosti; opakovane konštatuje, že silná a dobre financovaná politika súdržnosti s rozpočtom aspoň na súčasnej úrovni v absolútnom i relatívnom zmysle je predpokladom na dosiahnutie cieľov stratégie EÚ 2020 s cieľom zabezpečiť inteligentné, udržateľné a integračné hospodárstvo, urobiť EÚ konkurencieschopnou na celosvetovej úrovni a zabezpečiť, aby sa všetky regióny rozvíjali harmonicky a dosiahol sa cieľ sociálnej, hospodárskej a územnej súdržnosti;
21. domnieva sa, že HDP musí ostať hlavným kritériom na určovanie oprávnenosti regiónov na čerpanie pomoci v rámci politiky súdržnosti, pričom ostatné merateľné ukazovatele

by sa mohli pridať v prípade, že sa dokáže ich dôležitosť, pričom sa vnútroštátnym orgánom poskytne priestor, aby na príslušnej úrovni rozhodovania použili ostatné ukazovatele, ktoré zohľadňujú osobitné vlastnosti regiónov a miest;

22. zdôrazňuje význam toho, aby sa pri pridelovaní prostriedkov zohľadnili osobitné vlastnosti napríklad pobrežných regiónov, hornatých najodľahlejších oblastí, regiónov trpiacich odlivom obyvateľstva alebo vzdialených hraničných región a miest; podnecuje regióny, aby predložili iniciatívy na využívanie svojich regionálnych špecifik; vyzýva Komisiu, aby prispôsobila jednotlivé finančné nástroje tak, aby vytvárali pridanú hodnotu v krátkodobom a strednodobom časovom horizonte, pričom by zohľadnila aj dôsledky hospodárskej a finančnej krízy;
23. žiada Komisiu, aby sa zaoberala spôsobmi, akými môžu nové techniky finančného inžinierstva zlepšiť účinok a vplyv politiky súdržnosti s cieľom získať čo najlepšie výsledky vo vybraných projektoch;
24. zdôrazňuje pozitívny vplyv rodovej rovnosti na hospodársky rast EÚ, sociálny rast a sociálnu súdržnosť, a teda aj na jej konkurencieschopnosť;

Politika súdržnosti ako kľúčová politika v období po roku 2013

25. zdôrazňuje rozhodujúcu úlohu regionálneho rozvoja a územnej súdržnosti v celej Európe, vyplývajúcu z ich európskej pridanej hodnoty, pri zvyšovaní hospodárskej konkurencieschopnosti EÚ a plnení cieľov stratégie EÚ 2020, pričom územný prístup je jedným z mnohých spôsobov dosahovania ekonomickej rovnováhy;
26. zdôrazňuje potrebu integrovaného prístupu k využívaniu štrukturálnych fondov ako k dôležitému nástroju pomoci regiónom pri dosahovaní udržateľného rastu, zamestnanosti a prosperity;
27. zdôrazňuje potrebu zachovania prechodných opatrení na konsolidovanie a zlepšenie súčasnej úrovne rozvoja, ktorá by mohla klesnúť v prípade podstatného zníženia financovania po splnení daného cieľa; zdôrazňuje, že týmto by sa zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie s regiónmi v podobnej situácii, čo by viedlo k efektívnej organizácii programov;
28. pripomína Komisii a členským štátom, že očakávania obyvateľov Európy vychádzajú z potrieb ľudí a predovšetkým z túžby po prístupe k primeranej infraštruktúre a ku kvalitným verejným službám, ktoré musia byť poskytované spravodlivo a za ceny, ktoré sú pre európskych občanov dostupné bez ohľadu na miesto kde žijú a pracujú; trvá na tom, že právo na rovnaké príležitosti je potrebné dodržiavať, a zdôrazňuje potrebu bezbariérového prístupu ku všetkým infraštruktúram a projektom financovaným zo štrukturálnych fondov;
29. zdôrazňuje, že na upevnenie vedomostí a inovácie ako hnacích síl budúceho hospodárskeho rastu a európskej konkurencieschopnosti treba zlepšovať kvalitu vzdelávania, využívať výsledky výskumu, podporovať inováciu a prenos vedomostí v celej únii, plne využívať informačné a komunikačné technológie, zabezpečiť, aby sa inovačné myšlienky využili v nových produktoch a službách, ktoré vytvárajú rast a kvalitné pracovné miesta a pomáhajú čeliť výzvam vyplývajúcim zo spoločenských zmien v Európe a vo svete, podporovať podnikanie, venovať prioritnú pozornosť

potrebám používateľov a príležitostiam trhu a zabezpečiť dostupné a dostatočné financovanie, v rámci ktorého budú kľúčovú úlohu zohrávať štrukturálne fondy;

30. zdôrazňuje, že hospodárska, sociálna a územná súdržnosť poskytuje možnosť využiť celý potenciál výskumu, vývoja a inovácií a zabezpečiť vyššiu životnú úroveň obyvateľov Európy a väčšiu dôveru voči EÚ; selektívne a kombinované investície do výskumu, vývoja a inovácií musia zohľadniť kapacity a potenciály regiónov a miest a pomôcť rozvinúť kľúčové oblasti, ako elektronické zdravie, farmaceutický priemysel, doprava a logistika, životné prostredie, digitálny obsah, energetika a bezpečnosť, prostredníctvom programov rozvoja inštitúcií a budovania kapacít;
31. domnieva sa, že určitá časť prostriedkov vyčlenených na výskum, vývoj a inovácie v rámci politiky súdržnosti by sa mala využiť na dosiahnutie a udržanie úlohy svetového lídra v sektoroch, v ktorých už Európa má konkurenčnú výhodu, a v sektoroch, kde má nové príležitosti stať sa svetovým lídrom;
32. domnieva sa, že na konsolidáciu vnútorného trhu sú potrebné špecifické opatrenia na podnecovanie hospodárskej súťaže na úrovni EÚ, avšak bez vytvorenia nerovnováhy medzi členskými štátmi; domnieva sa, že takto je na úrovni EÚ možné dosiahnuť uspokojivú úroveň stability a hospodárskej prosperity;
33. odporúča členským štátom a Komisii, aby venovali väčšiu pozornosť podpore veľkých projektov presahujúcich dva alebo viaceré operačné programy s významným vplyvom na európskej úrovni, čo vytvorí pridanú hodnotu, vysokokvalitné pracovné príležitosti a zaručí udržateľný rozvoj regiónov;
34. domnieva sa, že politika súdržnosti by mala pokračovať podporou opatrení, ktoré vytvoria čo najväčší počet pracovných miest, čo umožní využiť miestne ľudské zdroje a zabezpečiť ich trvalý rozvoj, aby sa zaručila vysoká produktivita;
35. zastáva názor, že dosiahnutie hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti je nevyhnutnou podmienkou, ale že nestačí na zaručenie hospodárskej konkurencieschopnosti na svetovej úrovni, ktorá si vyžaduje podstatné investície do kľúčových oblastí ako energetika, životné prostredie, infraštruktúra, vzdelávanie, výskum a vývoj, tvorivý priemysel a služby, logistika a doprava;

o

o o

36. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii.